

Udenrigsministeriet
Udlændinge- og Integrationsministeriet

10. december 2018

Følgende elementer vil indgå i den stemmeforklaring, som Danmark agter at afgive i forbindelse med den formelle vedtagelse af Global Compact for Safe, Orderly and Regular Migration på FN's Generalforsamling i New York (pt. forventet den 19. december 2018).

Teksten er forhandlet under dansk lederskab i en kreds af ligesindede lande i EU. Kredsen søges udvidet frem til vedtagelsen, hvorfor der fortsat kan blive tale om mindre, ikke-væsensforandrende justeringer i teksten, ligesom yderligere elementer kan blive føjet til.

Udkast til en fælles stemmeforklaring leveret på vegne af (...) under vedtagelsen af Global Compact for Safe, Orderly and Regular Migration (GCM)

Migration er et globalt fænomen, der afstedkommer både udfordringer og muligheder for det internationale samfund. GCM repræsenterer en fælles global tilgang til at adressere de stigende udfordringer ifm. irregulær migration og til at gribe mulighederne forbundet med lovlig migration. GCM kommer på et tidspunkt, hvor multilateralisme er under pres.

I FN er det internationale samarbejde bygget på national suverænitet.

GCM bekræfter den fundamentale præmis om, at det er staters suveræne ret selv at bestemme deres nationale udlændingepolitik, inden for folkerettens rammer.

GCM leverer et nyttigt og rettidigt rammeværk for at forbedre internationalt samarbejde på migrationsområdet, herunder med det formål effektivt at forebygge irregulær migration og bekæmpe menneskehandel og menneskesmugling, som for indeværende medfører enorme menneskelige tragedier for mange irregulære migranter.

[Deltagende lande] byder følgende væsentlige karakteristika i GCM velkommen:

- GCM er det første globale samarbejdsbaserede rammeværk vedr. migration. Den er et resultat af en inkluderende proces mellem alle FN's medlemsstater.
- GCM opfordrer stater til at øge og styrke deres samarbejde mhp. bedre at kunne håndtere migration.
- GCM anerkender nødvendigheden af at adressere grundlæggende årsager til irregulær migration, som er tæt relateret til fuld implementering af 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling.
- GCM er ikke-bindende juridisk. Den skaber ikke på nogen måde juridiske forpligtelser for stater, søger heller ikke at etablere international sædvaneret eller nærmere at fortolke eksisterende konventioner eller nationale forpligtelser.

- GCM respekterer stateres nationale suverænitet og bekræfter stateres suveræne ret til at bestemme national udlændingepolitik og lovgivning.
- GCM anerkender, at menneskerettighederne og fundamentale frihedsrettigheder er universelle og understreger, at alle migranter er berettiget til samme universelle menneskerettigheder, som ethvert andet individ født på jorden. GCM skaber ikke nye juridiske kategorier af migranter eller relaterede ydelser. Den etablerer heller ikke en menneskeret til at migrere.
- GCM anser grænsehåndtering for afgørende af hensyn til landes, samfunds og migranternes sikkerhed, og at menneskesmugling og menneskehandel effektivt bekæmpes.
- GCM anerkender utvetydigt alle stateres eksisterende forpligtelse til at tage egne statsborgere, som ikke opholder sig lovligt på et andet lands territorium, tilbage, uanset om denne tilbagevenden er frivillig eller ej. Dette er et afgørende element i et velfungerende globalt migrationssystem.
- Idet det anerkendes, at folk ofte bevæger sig i grupper bestående af både flygtninge og migranter, bekræfter GCM og *Global Compact for Refugees* den juridiske og praktiske forskel på flygtninge og migranter samt de forskellige juridiske beskyttelsesordninger, som er tilgængelige for flygtninge iht. folkeretten.
- Listen af handlinger under hvert af GCM's tilsagn ("commitments") udgør eksempler, som kan bidrage til implementering af GCM. Det er op til hver enkelt stat selv at beslutte, hvordan og om man vil drage nytte af disse eksempler.

Endvidere ønsker vi at klargøre vores holdning på en række punkter:

- For det første: Vi velkommer GCM's klare princip om, at stater inden for rammerne af national jurisdiktion har ret til at skelne mellem regulære og irregulære migranternes status. Denne ret til at skelne mellem regulære og irregulære migranter kunne have været klarere gennemgående integreret i GCM. Vi understreger, at en klar skelnen mellem regulære og irregulære migranter vil blive anvendt i vores læsning af GCM. Et eksempel er *målsætning 16* vedr. inkludering af migranter, hvor spørgsmålet om integration udelukkende relaterer sig til regulære migranter. Derudover forbliver beslutninger om modtagelse af sociale ydelser og andre velfærdsrettigheder under national kompetence, herunder retten til modtagelse af sociale ydelser og andre optjente ydelser.
- For det andet: GCM er hovedsageligt rettet mod måden, migration finder sted på, for at fremme sikker, ordentlig og lovlig migration og imødegå irregulær migration. I overensstemmelse med det grundlæggende princip om stateres suverænitet giver stater, der støtter GCM, ikke tilsagn om at tage nationale skridt til at øge antallet af lovlige immigrationsmuligheder eller til at ændre deres nationale tilgang til at kategorisere og skabe lovlige immigrationsmuligheder. Stater bestemmer til enhver tid suverænt, hvilke immigrationsmuligheder, der tilbydes.
- For det tredje: Fsva. frihedsberøvelse af migranter refererer vi til EU's stemmeforklaring afgivet under vedtagelsen af New York-erklæringen om flygtninge og migranter i september 2016. Denne stemmeforklaring er stadig gældende for EU og dens medlemsstater, fsva. emner som fx. frihedsberøvelse af migrantbørn.
- For det fjerde: Stater bevarer retten til at anvende national straffelov over for smuglede personer. Selvom der er behov for at tage højde for sårbarheder og sikre,

at retslige tiltag er proportionale, så vil viden og hensigt om ulovlig indrejse i et land og krydsning af dets grænser fortsat kunne håndteres som en kriminel handling i stedet for en administrativ forseelse, inden for rammerne af national lov og folkeretten.

- For det femte: GCM – som et ikke-bindende juridisk rammeværk – begrænser eller indskrænker på ingen måde veletablerede menneskerettigheder, herunder ytringsfriheden. Det understreges, at vi lægger stor vægt på mediernes udvidede frihed til at debattere alle emner af vigtighed for samfundet, herunder migrationsemnet i alle dets aspekter.
- For det sjette: Udstedelse af dokumenter til migranter er ikke ensbetydende med berettigelse til opholdstilladelse i det udstedende land, medmindre denne berettigelse klart fremgår.
- For det syvende: GCM er baseret på de internationale menneskerettigheder og opretholder princippet om ikke-regression ("non-regression") af rettigheder i den sammenhæng. Nationale politikker og lovgivning kan, inden for rammerne af folkeretten, justeres og er ikke påvirket af GCM's reference til ikke-regression.
- For det ottende: GCM anerkender, at migrationshåndtering er et fælles ansvar, herunder adressering af skadelige konsekvenser af usikker, ukontrolleret og irregulær migration. Vi forventer derfor, at alle parter, oprindelses-, transit- og destinationslande, tager ansvar og, baseret på GCM's indhold, demonstrerer engagement til at styrke håndtering af både lovlig og ulovlig migration.